

2) 'Επὶ ὁμοίου μαρμάρου μήκους 1μ. καὶ ἀναλόγου πλάτους ἐκτισμένου ἐν τῇ ἐτέρᾳ κλίμακί τῆς αὐτῆς οἰκοδομῆς ἀνέγνων τὰ ἑξῆς

Γ. Κ.λαύδιος Α.λε.....

γαμετῇ ευερ.....

εὐσεβίης ἐνεκε(ν).....

τὴν ἀρπαγθίσαι.....

κ... τεκτείδα.λυσ.....

Τὸ πρὸς τὰ δεξιὰ μέρος τῆς πλακὸς καλύπτεται ὑπὸ τῆς οἰκοδομῆς.

'Ακριεστέρᾳ ἀνάγνωσις αὐτῶν δὲν εἶναι δυνατή, διότι, ὡς ἄνω ἐρρέθη, μέρος μὲν τῶν μαρμάρων καλύπτεται ὑπὸ τῆς οἰκοδομῆς, τὰ δ' ἐπὶ τοῦ καταφανοῦς μέρους αὐτῶν γράμματα ἐξήτλητα ἐγένοντο ἐκ τοῦ χρόνου καὶ τῆς προστριβῆς. 'Αφ' ὧν ἐπομένως τὴν συμπλήρωσιν αὐτῶν εἰς εἰδικούς ἀρχαιολόγους.

'Αμρότερά τὰ μάρμαρα μετεκομίσθησαν κατὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ σχολείου ἐκ τοῦ πλησίον ἐπὶ ὑψώματος καὶ παρὰ τὴν εἰς Σέρρας ἀγούσαν ἀμαξίτον κειμένου τσιφλικίου Λεμπέτ ἢ Λαμπέτ, ἐν ᾧ εἰσέτι σώζονται κίονες καὶ ἄλλα συντρίμματα ἐξ ἀρχαίων οἰκοδομῶν. Κατὰ τοὺς περιοίκους ἐν Λαμπέτ ὑπῆρχε μέγα μοναστήριον, καταστραφὲν ὑπὸ τῶν κατακτητῶν, εἰς ᾧ ἀνήκον τὰ σωζόμενα μάρμαρα. Δὲν εἶναι ἀπίθανος ἡ γνώμη τῶν χωρικῶν· ἀλλὰ βεβαίως πρὸ τῆς μονῆς ἐν τῇ αὐτῇ θέσει θὰ ὑπῆρχε πόλισμά τι, οὗτινος τὸ ὄνομα ἀγνοεῖται, ὡς ἀγνοεῖται καὶ τὸ τῆς μονῆς, καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ ὁποίου βεβαίως ἀνήκουσιν αἱ ἄνω παρατεθεῖσαι βωμακτικῆς ἐποχῆς δύο ἐπιγραφαί.

'Εν Θεσσαλονίκῃ.

Σ. Γ. ΑΣΤΕΡΙΑΔΗΣ

Εἰκόνες

'Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει κρήνη τοῦ Σουλτάν 'Αχμέδ. Περιγραφὴν τῆς κρήνης ταύτης εὐρίσκωμεν ἐν τῇ «Κωνσταντινουπόλει» τοῦ Σ. Βυζαντίου: «'Εν τῇ πρὸ αὐτῆς (τῆς Ὑ. Πύλης) πλατεῖᾳ ὠκοδόμηται πάγκαλλος κρήνη τετράγωνος καὶ μὲ πλάτυτον Σινικὸν γείσωμα, κατὰ τὸ σχῆμα τῆς ἐν τῇ πλατεῖᾳ τοῦ Τὸπ-χανέ, κτίσμα Σουλτάν 'Αχμέδ τοῦ Γ', καθὰ δηλοῖ ἡ ἐπ' αὐτῆς στιχηρὰ ἐπιγραφὴ, ποίημα αὐτοῦ τοῦ ἰδίου κτίτορος. Εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας αὐτῆς, σχηματιζούσας εἶδος πυργίσκου ἐκάστην, περιτρέχει ἕσωθεν ἐξ ὑπαμειβῆς διάδρομος πρὸς εὐχερεστέραν διανομήν τοῦ ὕδατος. Ὑδρονόμος δέ τις, ἐπὶ τούτῳ διωρισμένος, διανέμει δωρεὰν καὶ ανεξτετάτως ἐντὸς χαλκίων, καθαριώτατα γεγνημένων ἀγγείων, τὸ ὕδωρ εἰς τοὺς διψῶντας».

'Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει κρήνη τοῦ Τὸπ-χανέ. Καὶ ταύτης περιγραφὴν εὐρίσκωμεν ἐν τῇ

«Κωνσταντινουπόλει»: «Τὸ ὠραιότατον τοῦτο κτίριον, τὸ ὁποῖον, θεωρούμενον τῶς ὡς τὸ χαριέστερον ἀριστούργημα τῆς 'Ασιατικῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ἀπέβαλε πρὸ τινων ἐτῶν τὴν Σινικὴν αὐτοῦ παρωροφίδα, καὶ μετ' αὐτῆς πᾶν ὅ,τι εἶχε θελκτικὸν καὶ λαμπρὸν, ἐκτίσθη περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1609 ἐπὶ Σουλτάν 'Αχμέδ τοῦ Α' ἀνοικοδομήθη δὲ τῷ 1733 ἢ 1732 ὑπὸ Σουλτάν Μαχμούδ τοῦ Α' καὶ ἀποτελεῖ τετράγωνον ἀκριβές, τοῦ ὁποίου ἐκάστη πλευρὰ ἔχει 25 ποδῶν πλάτος καὶ ἄλλο τόσον ὕψος. Οἱ δὲ τοῖχοί του εἶνε κεκαλυμμένοι κατ' ὀρθομαρμάρωσιν διὰ κυανοῦ (λαζουρίου), φεγγίτου, γρανίτου, πορφύρου καὶ ἀλαβαστρίνου λίθου. 'Ἡ δὲ κορυφή ποτὲ Κινεζικὴ ἢ 'Αραβικὴ αὐτοῦ στέγη, περισκέπουσιν αὐτὸ ἐν εἶδει κεφαλῆς αμάνιτου ἢ Ἰαπωνικοῦ σκιαδίου, ἣν πρῶτον μὲν κατεχρύσωσαν καὶ ἔβαψαν ἀπειροκάλως δι' ἀνθηρῶν χρωμάτων, εἶτα δὲ καὶ ἀφείλοντο τελείως, ἀντικαταστήσαντες αὐτὴν διὰ τοῦ περιτρέχοντος σήμερον ἀχαρίτως τὸ κτίριον σιδηροῦ κιγκλιδώματος ἐκείνου, προεῖχε πεντεκαίδεκα πόδας καὶ ἐξ δακτύλου τῶν τοίχων, καὶ ἀποτελεῖ μεγαλοπρεπέστατον γείσωμα καὶ σκέπη ἐν ταύτῃ εὐρυτάτην διὰ τοὺς ὑδρευομένους ἢ θρησκευτικῶς ἀγνίζομένους».

ΞΕΝΟ ΜΑΤΙ

Σὲ εἶδα ὅλη χάρι

Νὰ κάθεσαι γυρισμένη μιὰν αὐγοῦλα

Σ τὰ χόρτα ποῦ ἡ δροσοῦλα

Ἐσκόρπιζε κλωνιὰ μαργαριτρί,

Ῥοδόλευκα ντυμένη,

Σὰν χαραυγὴ π' ὁλόφωτα προβαίνει.

Ἐνα στεφάνι ῥόδα

Σ τὰ μαρμαρένια χέρια σου ἐκρατοῦδες

Κι' ἀμέριμνα θεωροῦδες

Τὴν πλάσι π' ἀνθισμένη γύρω εὐῶδα,

Μὲ γέλιο μὲς τὸ στόμα

Ποῦ δὲν μπορῶ νὰ λησμονήσω ἀκόμα.

Μὰ πές, σ' ὀρκίζω, φῶς μου,

Γιατὶ ἀπ' τοῦ γαλανοῦ ματιοῦ τὴν ἄκρη

Ἐκύλισε ἓνα δάκρυ

Σὰν φάνηκεν ὁ ἴσκιος ὁ δικός μου

Ἀνάμειξ' αὖ τὰ φύλλα

Κι' ἀγροίκινδες κρυφὴν ἀνατριχίλα;

Δὲν μοῦ μιλεῖ ὥσπασιναι...

Μα ἐγὼ γνωρίζω πλὴν τὸ λογιζμὸς της.

Μοῦ λέει τὸ μυστικὸ της:

«Συχνὰ ἄλλο μάτι τὴ χαρὰ μας σθένει,

Ἢ ζωντανὸ προστά μας,

Ἢ σὰν τὸν ἴδιο ἀπατηλὸ κρυφά μας».

Δ. Ι. ΜΑΡΓΑΡΗΣ

